

τράμ

ΕΝΑ ΟΧΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1976 ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ

Τάκης Σινόπουλος

Τετράδια

ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΡΙΤΟ
1974 - 1975

1

Υπάρχουν πολλοί θόρυβοι μέσα στην ύπαρξη, πολλά έργαστάσια. Δέ φαίνονται, καμιά φορά σέ ξεκουφαίνουν.

2

Οί τερατώδεις μορφές μιās ναυαγισμένης πολιτείας ταξίδευαν εκείνη τή στιγμή όριζόντια, έπλεαν σάν ανεξάρτητα ξύλα ή μεγάλες σχεδίες, μορφές αδιάφορες κι όνόματα γραμμένα πάνω σέ ταμπέλες, μισοσθημένα, αρμένιζαν ήσυχαστά νερά τής μνήμης — όνόματα φαντάρων καί στρατηγών.

3

Υπάρχουν πολλοί πού λένε πώς ζούνε άκόμα. Ό χρόνος παίζει μέσα τους, όπως ό άέρας σ'ένα σπασμένο σωλήνα.

4

Ένα καρφί, ένα χαλίκι, ένα εϋρημα, μέρες ολάκερες κοντά στον οϋρανό — καί νύχτες.

5

Τ' αυτοκίνητα πέραγαν τότε κάτω άπ' τό ποτάμι. Καμιά μηχανή δέν έσθηνε.

6

Σήμερα ή γη είναι (μέ συγχωρεϊτε) επίπεδη, όπως τό πιάτο τό φθινόπωρο στήν έξοχή, όπως πετᾶς ένα βρώμικο πιάτο μέσα στό χειμώνα. Καί τό φθινόπωρο είναι επίπεδο, όπως τό πιάτο του προεκτείνεται καί σπρώχνει τό πιάτο τού χειμώνα. Όμως ό κόσμος είναι στρογγυλός, είναι ένα μάτι πού βλέπει ακίνητο, παραμερίζει τίς στάχτες, όπως ό ήλιος τό χειμώνα, παραμερίζει τίς στάχτες.

7

(Όπως στό προηγούμενο όνειρο) ἄπλωσα τό χέρι μου νά πιάσω τό ντουφέκι. Οί τοποθεσίες πού περπάταγα ἄλλαζαν κάθε φορά, κανένα δέντρο, πάντοτε χῶμα καί κατηφορίες. Εἶχα κρατήσει ἔτσι κάτι φτωχές σημειώσεις σέ τοῦτο τό τετράδιο, δέ φανταζόμουνα τόσο πολύ, κάθε σελίδα κι ένας σκοτωμένος.

8

(Όπως στό προηγούμενο όνειρο) ἐμεῖς ξετυλίγαμε τό συρματόπλεγμα, τό στρίβαμε προσεχτικά γύρω ἀπό τούς καρφωμένους πάσσαλους. Κι ἐκεῖνοι χάζευαν, κοιτάζοντας ἐμένα προπαντός, σχεδόν μιά σίγουρη ἀπασχόληση γιά τούς κρατούμενους — τρώτε τό χρόνο κουβεντιάζοντας, μᾶς φοβερίζανε.

9

Ένας ὄριμος παλιός ἐπαναστάτης σέ πόσους ήλιους ἐστραβώθηκε τόσο πολύ τό μάτι του.

10

Δέ θά σοῦ πῶ τίποτ' ἄλλο. Αυτό τό χέρι πού βγαίνει ἀπ' τά λασπόνερα τῆς γῆς καί σαλεύει πρῶι - πρῶι, σά νά γυρεύει τήν ἐφημερίδα του, τό ξέρω, είναι δικό σου. Όστόσο, τό βρίσκω πολύ ἀστεῖο νά ἐπιμένεις πῶς ὑπάρχεις ἀκόμα. Έσύ καί τ' ἀρχίδι σου.

ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

1975 - 1976

1

Τό μαῦρο τριαντάφυλλο περπατάει τώρα στούς δρόμους. Όρθό στό μαῦρο μίσχο του λιγερό, σφιχτό, περήφανο, κόκκινο, μαῦρο. Αποφεύγει ἀκατάδεχτα ένα πλήθος διαβάτες. Έρχεται νά σέ βρεῖ. Κι ἐσύ κοιμᾶσαι;

2

Γιατί κοιμᾶσαι;

3

Εἶμαι γνωστός ἀσθματικός. Λοιπόν είναι δικό μου τό λαχάνιασμα, ὅπου τ' ἀκοῦτε.